

دو ہشتکدیں رنگ سوز بنت

اللہ بشک بردار

ہشکدیں رگ

سوز بنت

اللہ بشک بزدار

بلوچی اکیڈمی

رو بندی

تا کہدیم

بنکپ

1

اللہ بشک و شاعری

30

نوکیں سول

44

جوان و ڈھلائی و پول شہ سمو و کنیں

54

لیلائیں وطن

58

بندر

60

و ہشی

62

زندگی زندگی و شوہازانت

63

من و نیکیں دلاں دارات

65

تراگھاڑت وطن و کیث

66

نمودغانی لڑ و ہشتیں دل

70

دستونک

69

شاں وخت و پیش و

تا کہدیم

بنکپ

71

ہشکس رکانی ڈکھ

74

مے ہر ڈکھے بہا کر زیث۔

77

مے لکھ مر اذانی زیند پریں۔

78

چو میں مے تئی سیادی یے

80

ترا گیراروں ما گیراروں

82

یا نوخی رذیغ عزیز میرے

85

انقلاب

87

پچے انچوں ڈکھے.....

91

دیریں ہشکا وگیس منزلاں

93

دل یہ نیلیں زرے

96

گہیں شاعر

99

باریں کئے یاد کنت

104

ہمے مے عشق و ہششیں.....

108

جار

110

دستونک

111

- 113 من ء یقین انت
- 114 دژد
- 118 هر شے شמוש ایت
- 121 پھر تو مناں پھر ماہما
- 122 من ء مئی ناما
- 123 گوا شینی
- 124 وَ یقینی وَ جہ ر بک
- 126 مئے انٹرس نمیران انت
- 128 میںیں دل منی مسافر
- 130 بندی خانہ
- 131 تو ا یکوا لیلے نئے
- 134 غم مخن غم مخن
- 135 او مان
- 136 حمید جان ء نذر

لیلائیں وطن

میں لیلائیں وطن تئی میری چاکراں

گندے پالش

وتی کو لگیں زواں

کشک و کوھسراں

سابست و ولاں

چیز و میتگاں

وشیں موسماں

نیلیں بڑزعاں

مہ ساڑتیں کوریاں

(شہ) جوریں ڈژمنناں

رنگ حاتراء

ہون اش رنگ آنت

جوانی (۲) رولٹ اش

بے نامی شُنت اُنت

میں لیلائیں وطن

اُردا نرتی (۳) عاشقاں

تئی گلایے ٹھی (۴)، ملا مے طعنے اے

مے بے سو بی سوب

تئی مھرائی قسم

ہماں تئی پُنگ اُنت۔

پہ بریں جو فوئے یاد روغیں عزتے

ناسیغیں مڑاں

بہا اش گتغ اُنت

آنی قیمتاں

(یا) نا پوھیں مڑاں

جئی سئی نہ اُنت

(۱) اَشکور سَتغ اُنت

سیالی زُر تغیں ٹونکاں درکن اُنت

ا۔ گواٹ جھلکی

(۲) ڈنمباں ڈوبراں

(۳) دانگ انت اندراں

میں لیلایں وطن تئی موبجھاں سوتکھ

نہ جان آء ہونے انت

نہ انٹر سے چشمغاں

نہ ہڈاں مرثگے انت

بس لاشوں زندگیں

دستاناں ملوں

تئی پچاراں کنوں

(۴) آشکاراں بھروں

میں لیلایں وطن تئی ماہیں دختران

وز تو گند غئے

چھوں بے ہالی تش انت

نے جیغاں شیشغے

(317)
نے چماں سر بیغے نے دستاں ھنئی یے

نے دو شے لا ونڑاں (۱)

نہ و شیں زیرے

نہ مہری مُسکغے (۲)

نہ کونجی ولہرے

ایشانی دل ء شوشے روخ کنت

یا زیندے نوخ کنت

میں لیلانیں وطن تو گوش

من چے کناں۔

پندر

اوبندر ۽ شاغيس پواد
مے گو سنگيس وخت ۽ گواه
مے چيند عاني گل زميس
مر شيغيس موبجھاني شرح
بھي مو اتئي بوز عاں

تئي شف وهاواني ملھار
تئي روش کيفاني خمار
تئي ماخاں ارواه ۽ بال
تھار ماہ گماناني قرار

اوبندر ۽ ساڙ تيس پواد
بھي مو اتئي لور ياں

تئی گورھیلا نی سبیل
 تئی تل و ہاوانی گمان
 تئی کشک شوقانی دلیل
 سابت مستانی مراد

او بندرے مستین پواد

بچی مو اتئی عاشقاں

بندر میں جاں ارواہ میں ساہ

موجھیں شفی عو با مسار

تئی تل تلآن ءو بوزغاں

بیوشته مدامیغیں بہار

او بندرے شائغیں پواد

بچی مو اتئی مہرکاں

من تئی گنوخاں عاشقاں

وہشی

وہشی مژدمِ عرواحِ اُشا کی ایں
 وہشی مژدمِ عزندِ گواہی ایں
 وہشی واہگِ انتِ نیکیں دلائی یاد لیلیانی
 وہشی منزلِ شوہازِ مڑاھد ایں اسیلانی
 وہشی کندغِ انتِ معصومیں چُکائی
 وہشی مہرِ ماٹانی گواہ رانی
 براتی کرافغِ بے زیندِ بتلاں جو ریں
 وہشی کرامغِ انتِ گرڈِ دوخیں کونجانی
 وہشی ایملانِ زیندِ گنڑی رازیں
 وہشی رہزنی لہرایں
 وہشی چُٹی اے شانداں ایں
 وہشی پلوانتِ شارِ املانی
 وہشی نزمغیں ہور ایں
 وہشی ہورماٹِ دیشلو بے انت

وہشی درین رزگانی

وہشی موسمِ عکڑ و ایں

وہشی رہک ہکال ایں

وہشی میلوئے کند کند

وہشی سوزغ انت جیزئے کیشارانی

وہشی سخی و پیل یے سیاہ آفیں ڈغارانی

وہشی وانڈویس مڑدئے زریل انت

یا کوہار انت شوازگانی

وہشی میہڑئے ٹلہو

وہشی گور پڑئے بانراڑ

وہشی میثغانی آس

وہشی زیرغ انت چھترپہ مہماناں

وہشی زامرے گتھیں درزگانی

وہشی انت وطن لالیں

وہشی آجوبی نام انت و ہشینے

زندگی زندگی و شوہاز انت

زندگی لیر لیر سر سر دڑ
زندگی جامگے و شوہاز انت
ہر گرے زندگی و راہ بند انت
زندگی مز لے و شوہاز انت
زندگی ایکھوی و تھنائی
زندگی ا مسرے و شوہاز انت
زندگی تہار تہار مرہ گڑ دانت
زندگی جمبرے و شوہاز انت
زندگی بر بیوان بیران انت
زندگی مہر کے و شوہاز انت
زندگی بزگی و لا چاری
زندگی بیر کے و شوہاز انت
زندگی زندگی و دل گران انت
زندگی میٹروے و شوہاز انت
زندگی و زندگی و شوہاز انت

من ء نیکیں دلاں دارات

منی یاراں!

من شئے یاراں

انہ بٹ بیٹ گیرات

من ء نیکیں دلاں دارات

دھشیں مجلس ء لیواں

یا شعر ء شاعری روشاں

گزند ء جمبر ء وختاں

نواشاماں

من ء نیکیں دلاں دارات

ماں ڈکانی تلاں جو ریں

(کہ) راہ ہر پلوے گٹ بیٹ -

گماناں ترس تو سخ بیٹ

قیامت بیٹ

من ۽ نیکیں دلاں دارات

گوں مالاں سرگرے روشے روات جیذاں

کڑوئیں (۱) رہنغاں (۲) نندات نڑاں واہات

(یا) مہراں ہیل بییت نوذاں شلوخیناں

لڑوخیناں

من ۽ نیکیں دلاں دارات

منی یاراں

من شے یاراں

اغہ بٹ بیٹ گیرارات

من ۽ نیکیں دلاں دارات

تراگھاڑت وطن ۽ کیتھ

نہ مارا سو تکہ ماہل

تئی جھنڈ (۱) ساراں

تئی کانی ۽ (۲)

تئی بے دودیں جوانی ۽

نہ تئی

دُر سُنپتھیں ٹونکاں

وہشیں مجلس ۽ لیواں

نہ ہونی رتکھیں دستاں

نہ آمردہ دانگھیں عیناں

مے دل زیشہ

تراگھاڑت وطن ۽ کیتھ امل ماہیں

تئی صورت ماہو غ (۳) ۽ گفتہ غریبی ۽

وطن مے ایملان زڑتہ نازانتی ۽

مے دل زیشہ ۽ گریوینت ۽ امل ماہیں

۔ بوزیں ۔ چدگ ہئل

نمودغانی لڑھنخیں دل

اغده شوہازے ءمہ خف ایث

میں جو امین سنگت

من زیند عزیزیا میں ماہ پری ءستاہ کشخ انت
من گڑدیں چمانی ہنخی دست ءلڑو خیں زلفانی
مشک بو ءقسم دہ زڑتہ

تہار ماہیں شقانی بندغ یا گر میں روشانی چرعانی
مزادہ گفتمہ

من دانڑتی لوٹاں کہ کسے گوں من

لڑو خیں سابتے کورے شیراشلو خیں مہرانی بہرے ونڈ ایث
میں تل سو خیں گرانیں پھرانی بارے بند ایث

بلے من زاناں

(کہ) وخت گوستہ

نی گڑدیں چماں شہ نیر گوارانت

۔ وٹ بالادی ۔ دروشم ءزبائی ۔ ماہگر

نی ہنسی ایس دست زہراں درزانت

نئے کونج گردانت کراماں (۱) براں نئے ہور گوارانت

نہ ریم مورانت (۲)

نہ جیذاں مستانی ڈیہی ء چانگ

نہ ناڑی سُرّی لفنگ (۳) واہ انت

نی مہر وندانی مہر ء چھمگ دہ ہُشک بیغ انت

میں جوائیں سنگت

من دانترتی لوٹاں

(کہ) جزا تھیں راہ ء بر ء جیذاں

وٹی گنویں شلوخیں زڑد ء براں ہماں کہنیں نشکان پول ایٹ

نواں اتاہ (۴) کنت

بلے من تڑساں

نمودغانی لڑ ہشتغیں دل اغدہ شوہازے ء مہ خف ایٹ

ماچیس عذاوے عذاو لیکوں ماچیس عذاوے ثواو لیکوں
 ماچیس ملاے ملام لیکوں ماچیس شراوے شراوے لیکوں

سلام یارانی بیگھ کھسو سلام یارانی بانگھ پچار
 ماچیس سلاے گشوں کہ ہوانت ماچیس سلاے جواو لیکوں

نہ مہریارانی دارغی انت نہ قہریارانی دارغی انت
 کشام یکین مے لوغ کھسو ماچیس ہساوے ہساو لیکوں

جہاں نہال انت خدادہ و ہش انت سروذ کسی گر یغ کسی
 ماچوں سئی بوں تئی چے رزا انت ماچیس کتاوے کتاو لیکوں

(65)

شہاں وخت و پیش

شہاں وخت و پیش

(کہ) کست و بے مہری و تر و نگل

کف ایث

شہاں ایث

مے زرد و ناز رکیں گھچاں (۱) پھلان

کلوریں (۲) یادانی نر میں تاخاں

گواث رندا ایث

بے نشاں کنت

شہاں وخت و پیش

(کہ) مار گیزی وٹی کسانا و شوش سولی سر و بکش ایث

تمن دروغیں شرف یے نام یے پھذ بہ تش ایث

شہاں وخت و پیش

(کہ) مے جہان و شے دار و سوناں یقیں سدغ بیت

یا عشق زانت ء چرء جنغ بیٹ

شاں وختا پیش ء

(کہ) بیگواہ بنت

خیال من تئی

وہاؤ من تئی

بیا!

اے وھد ء غم ء اینشغ سرء نویسوں

مے جان کولیغ، چند کولیغ ء مہر کولیغ

ہماں نیمرانیں بانگ ء نام ء

(کہ) بام دیغ انت تئی دیم ڈول ء

چوں نرم نرمیغا باز نرمیغا گھنڈ ء درکیٹ

ہمشکیں رکانی ڈھ زردیں چمانی غم

ہمشکیں رکانی ڈھ

زردیں چمانی غم

وہاوانیلی مناں وہاوانیلی منء

نیشقاں کوشل (ا) انت تھیر شانیں بہان

مست ء اڑ پیتھیں

مزدوم ء مزد کے

ہون ء دانہہ ء پرات

وہاوانیلی مناں وہاوانیلی منء

ماہ ء استار بنت میرواں منتی

یار و ہشاں نوی

روش گیمر تغیں

بے امیکیں تہار

وہاوانیلی مناں وہاواۛ نیلی منۛ
کولراں رواڑیٹ ناگمانیں دیل

وخت بے باورانت

جندۛ لکھ جھوریا

لالۛ بے سہوتی

وہاوانیلی مناں وہاوانیلی منۛ

آں کہ تختاں گھڑانت بڑزیں کوٹاں جن انت

وذشذاں شہ مرانت

ڈنۛ بڑراں کف انت

گرونگی بے دری

وہاوانیلی مناں وہاوانیلیۛ

روشے من سمبراں روشے تو سمبرے

روشے آں سمبریٹ

کل جہاں سمبریٹ

مزلۛ جوشۛ جھمب

وہاوعۂ نیلی مناں و ہاوعۂ نیلی مناں

میرے سڑدار بنت مئے مزورے شوانک

ہشکلیں رکت سوز بنت

زڑویں چم سہر بنت

نوحییں زیندے توار

وہاوا نیلی مناں و ہاوا نیلی مناں

مئے ہر ڈکھے بہا کرز ایت

دل و ڈکھاں کنوں درشاں
کئی دیمیا

(کہ) تالان بنت

بہارانی سمین ڈولا
گلاب و عطر و مسکین

زباد مایس تی رکھانی

کشغیں عہد چمانی

شلو خیس مہر دستانی

لڑو خیس ہارن شکانی

دھم انت تالان بنت گیزیغا

تل ایت ہر کسوے اوذا

نفع و سود میزانا

مئے ہر ڈکھے بہا کرز ایت

تئی کا نہالی

مئے لاچاری

تئی ساڑتیں ساہ

مئے دلداری۔ بہا کرزایث

ملام غراگ غچہوائی

دھر لیس غشاذ غسرنائی

بیا کہ

شیر کی داروں

وئی داغاں دل و پو شوں

امیدانی بزیں شارے گلانی پیل، بہارانی

وئی مسکیں ازارانی

تلائیں زیند زیشاں بی بھ (ا) ایث روشے

بھ ایث تالاں بی گیزیغا

تئی کانہالی

مئے لاچاری

تئی ساڑتیں ساہ

مئے دلداری۔ بھ ایث تالاں بی گیزیغا

مئے ہر دانہہ بیر کے ڈولا

رذایت کشکاں پواداں۔ میثغاں

سابستاں جیزانی۔ شوازانانی

دلاں ماہیں املانی

غریبیں پڑدریں معصومیں چُکانی

شوازے سڑدریں ماٹے گوہارانی

رذایت (۱) ورا آسنیں دستاں مئے رہکانی مزورانی

مئے ہر ڈکھے بہا کرزایت

نہ کسے لنگھڑے و فس ایت

نہ کسے پڑدری اے بے دری چرایت

نہ کسے ینشفاں، لجاں گوں بندی رومرکانی

دروغیں و ہاڑھے لوغا

پہ انصافے

نہ کسے زارہاں کھل ایت

پہ درمانے

نہ کسی زندگی عہ ماہ ایریشف ایت لیکھانا پہراں ہیل سازیء

مئے لکھ مرادانی زیندہ پریں

اے کلئیں کسو وفا جہاں

یا عشقِ او کھائیں رُنگِ راہِ

دلِ وِوٹی اکیویں دلیلِ انت

نہ میلِ مچی مرکہ منت

تماتے تر سے

جزا سزائے

مئے لکھ مرادانی زیندہ پریں

چڑو پہ ڈساں پروشتیں بلی

مادست بستوں

ماپاذاں کپتوں

علا جے لوٹ اٹ

غلامی ڈکھانی عشقِ شوشِ

چوئیں مے تئی سیا دی یے

تو مے چے بے چوئیں مے تئی سیا دی یے
چڑو یادانی بے رنگیں یہ بند تیخے
تئی لوغِ عِراہء

مے پھا زانی ہمگر نچ انت

ماگاماں باز پاریزوں

مہ جزانت جز ثغیں راباں

وئی دیما شلانا یار نو ذئی پلوء کاینت

گنوخ انت

تو مے چے بیے

بزاں دوروش پھجوری

وہشیں ساعتے نندء نیازے محلے پلین

مے زیندء راہ سرا مہرء ٹھہہہ چید غے گلین

فی ہر رائیخ

ہر سنگت

ہما خلقانی پچاراں گوں بڑزار ایتھ

نمیرا نیں گلپس نشک ء سیادی ء

(کہ) بے نام انت

بیاییشی سرانامے نویسے نوکنوں بلوؤں

یا زیند ء کارواں ء ریزدوؤں

رائی گزی شیدا

چے ایر انت ساڑتیں ساہانی اوتا ک ء

تو مے چے بے چوئیں مے تئی سیادی یے

نے چماں تی گرے راہے

نہ رکھاں تئی گرے ڈسے

نہ ارواہ تی گرے ٹل ایتھ

گنوخ انت تو مے چے بی ء

تراگیراروں ماگیراروں

آں وخت کہ ڈکے موکل کنت

آں وخت کہ دژدے ساھی داث

تئی یادانی بشام شل ایث

تراگیراروں ماگیراروں

اے زیند مراذانی گوئے

مئے پاذاں ڈانونڑ پٹانی (۱)

کئی دستانی کئی رکانی

راگیراروں ماگیراروں

بروهد کہ ظلمے بے رائیں

مئے مہربانی سراچاری بی ایث

تئی چمانی دیمپان گروں

تراگیراروں ماگیراروں

ذی کونج کرامانا گوست انت

مازانته موسم نو پیشہ

(بل) موبنجھانی ہماں اولی ڈا

ترا گیراروں ما گیراروں

مارا منزل گوانکھ انت دیما بے

نے کھذے بوں نئے نشت کنوں

کئی کندغ رنداں شوہازوں

ترا گیراروں ما گیراروں

یانوخی رذغِ عزیز میرے

چہماں شہ چوں دیرِ کنوں باریں

غمانی اشتراں

دیری

شہ مئے گیرا

سری

بہا گفتغیں زراں شذ یخیں لنگھڑیں

کڑدے مڑاں

بازیں گوں ہیل اٹکلاں

مئے قسمتانی دفتر اں

لوزے نوشتہ بے دھریں

”بے باوری“

زڑدے مراذانی کفن

میرانی پاغ

ترسِ مسیتانی خدا

زبل ۽ گلو

دست ۽ کڙي

پاڙ ۽ جلان

ياد ۽ پواداني سرءُ جند ۽ غماني (ديتلو)

عمره ۽ ڏکھ

چار روش موڙين زندغي

شوبازلاف ۽ پونجي

زال ۽ سرگ چڪ دوا

زيند ۽ بهونجيس چمگ ۽

زهراني تاش

هر کس وڻي ظلم ۽ شڪار

گوت دروه

بريس بيوانيس ايكوي

کوگه نه کونجه سيڙي

بري شلوخيس آهون

چرايڻ تفاحا روشه ۽

آنی تمائے کنت نہ آیت

زان ات پرچے؟

زہراں شہ زہرے گیش بیت

مہر و دروشم گیمر انت

کست و سیالی رسترے چماں رُذ ایت

گڈ چوش بیت

مژدم ہر ایت

(زیغیں و عمر شیغیں وٹی زیندانت مثال)

یاراں مئے مرک و موتکے

یانوخی رذغ و زیرے

انقلاب

مے ڈکھو ویلاں توچی یے سہیغے

پیا کہ

بازیغادریغ انت

امیت ء مہرے چراغ روخیں

مے چماں۔ ڈیوا

نی گیمرخ انت

چھخر دروشم تی ماہیں رنگ ء مے ڈگریں ہونانی منتاں گارانت

مے گنگلیں انڑساں گوں لال دانگ، تی راز چھخر گہیں امان انت

مادانی

شک ء یقین ء سک ء ترندیں گواشاں ماں نیم بالوں

مے ڈوھ چے انت؟

ملام چے انت؟

(ہمے بی باریں)

تی آغ راہاء مے جید ء براں

مے لوغ دیمیا

بہاراں چا پء دھریس بیتہ

مے بختا گندے

تئی راہ چاریں گنوخیں چماں

تئی ہیل سازی خمار بیتہ

مراذ زیندء مے جندء، ارواہ

تو گرڈے کایے

کذیں تو کایے

تئی مستیں زلفانی سائے شیرء

بہاراں چا پء دھریس پیشیں۔

کرار پیشیں

نہ ڈکھ وویلاں مے وہاوز زیشیں

تئی دست بیتیں

وہاؤ بیتیں۔

پچے انچوں ڈکھے گیش کن ے

منیں لال تو اژما چے لوٹ ے؟

ماہر کس ڈولے، پنڈ و خوں۔

کے مارنگ ے بالاد ے

کے مازیند ے پنڈ و خوں۔

مے دید سواالی مہرانی۔

مے دست سواالی زُ مے ے۔

مے ڈیل سواالی جرائی

مے نام سواالی میری ے

مے بیگھ سواالی بانگھے ے

مے بانگھ سواالی بیگھانی

مے درد سواالی درمان ے۔

مے ساز سواالی گتے ے

مے انٹرس سواالی کھٹے ے۔

مے جیج سواالی پٹانی۔

مے گام سواالی کانیء

میں لال برووتی راہا گر۔

پچے انچوں ڈکے گیش کن ءے۔

تو ظلم ءے یہ دیے دیشہ۔

تراشد تنانی ویر انت۔

انصاف قلم چے بہا کرزایت۔

چیں بہاے شاعر لوزانی۔

تئی آزاتی چے شان لہہ ایت۔

یا عزت رسم روا جانی۔

اے کل تئی زیند ءنشک نشان۔

اے کل تئی زیند ءپجوارى

بل سکھے موڑے نا پوھی۔

تو ہر دم سکھاں ماثر اٹ ءے

ترا راج ءغم نہیں باز گہہ ءے

ترا ڈیہہ ءغم نہیں جوان ءے تو

ترا کل نہیں نوخیں جنگانی۔

نے سہنچائے ایٹم بمبانی۔
 تئی انٹرساں گوائے آس ٹھیٹ
 تئی چکان شوٹی پہلوش ایٹ
 تئی جیزاں برکنٹ بیراں کنٹ۔
 چرایت نہ کوکوکنٹ مرگے
 ورنانہ نندانٹ نڑواہ انت
 کسے نے ڈھیڑی کنٹ ٹیڑاں
 ظالم نئے جی جانے سرکیٹ
 تو ظلم پے دیے دیشہ
 تراشد تانی ویرا انت
 مئی لال تولاف ء شوہازا
 ارکمیں پشت جن ءے گندے۔
 لاچار غریبیں ناوسیں
 بے نام تواریں بازیں مڑ
 پچھے ظلمانی پڑاگٹ گیرانت؟
 اے ملک خدائی مئے ملک انت۔

مانسانوں اے فرش سرء

ماہر کس زیندء حق لوٹوں

اے ٹونک ملا می ٹونکے نہیں۔

نے ہست شغانے زایے انت

چچے تنگو درو شمیں بے رندان

چچے گٹ گیر انت گہیں سوزاگر

تو ظلم ینید یے دیشہ

تراشد تنائی ویرا انت

نئے زانت ینیر دل ے روخ انت

نئے علم ے آس ے لبوکاں

تئی پشک شش ایش تئی دست شش انت

اثر ماتو جوان ے بختاور۔

چچے برا آس ے لیوکن ے

مئی لال برووتی راہاگر

وتی انچوں ڈکھے گیش کن ے۔

دیریں ہشکا و گیس

منزلاں جزعاناں

مے و ہادانی دنیا پہ تو تلو سیٹ۔

لال روشے و شیں خیالاں بیا

مے چماں وٹی صورتا بشک بل۔

مے رکاں وتی گرمیں ساہانی لہمیں

لواراں بہ بشک

مے دستاں وتی نرمغیں شزعاں

یار مستیں گلانی خماراں بہ بشک

مے زردء وتی وھشی ء بشک بل۔

مے بال ء وتی ڈیل ء بڑزیں شمائی

گواتاں بہ بشک

دیریں منزل منی دیریں منزل منی

ظلم ۽ سیماس شہ دیم ۽، گزغی من ۽
 راہ ۽ کل سنگ کھٹخ چھنغی من ۽
 زیند ۽ گیوار مینڈھی گفغی من ۽
 مہر ۽ نوکیں فصلے کشتغی من ۽
 مار نیکیں دعایانی ٹیکاں بہ بشک
 لامنائیں گہیں دھیرواں بشک بل
 مار چمانی نرمیں تہاں بیڑدار
 لال زلفانی مستیں جڑاں بیڑدار
 تئی وئی کشتغیں ول نواں گیمراپت
 مہر ۽ لڈ وخیں پلانی زرد ۽ مراد
 دیریں ہشکاوگیں منزلاں جڑعاں
 زاناں شوہاز زیند ۽ من ۽ گار کنت
 باریں تئی زلف کئی کوفعاں شنگ بنت۔

دل یہ نیلیں زرے

سل تہاریں شے

دل یہ نیلیں زرے

دوئیں سو دھغ نہ بنت

دوئیں بچج نہ بنت

سل تہاریں شے

بیائی دست ء گراں

ایکوا گار بے

ایذا کس نہیں وتی جو فوے ء سوا

ایذا زیمرو شیں پہ زراں شل أنت

ایذا خیرات نام ء دروہ بہر بیت

ایذا جی جان ء مہر ء گنوخنی گوش أنت

شیند اچج راہ ہماں مزلاں سر نہ گیرت

(کہ) اوذا من تئی مراذانی ڈیوا بل انت

سِل تہاریں شفے

بیاتئی دستِءِ گراں

ایکواگار بئے

دل یہ نیلیں زرے

لال دستِءِ گرے

ایشی جھلانکیاں

من رواں

گاریاں

ونختے و ہشیں سمیں گوانزگ انت، لولی انت

ساوڑانی جُوانت

کانی انت زیر انت

ونختے گٹ ایں گرے، کولہرے، زامرے

ساڑتیں بورے

پھالویے ترونگلے

مار پیلوشتے مار بوڈال تے

دل یہ نیلیں زرے

باریں چوں سود ثئے

باریں چوں بجا ثئے

گہیں شاعر

(میر گل خان نصیر نام)

تو چے گوشتہ منی شاعر

ہمے ڈکھ انت

(کہ) مادانی نویغوں پوہ

تو چے کتغے زیلاں

گوستے زیندگوں ویلاں

کئی عیناں مستعین موبجھاں، مڑاں، گڑداں

شراوی تنکشہ

تئی نور پجمانی

گہیں ہیلے ایتانی

زمستانے گواتاں چند ایشے سر کہیوانی

پہ کئی غیے پہ کئی ناما

گہیں شاعر؟

پہ من تو لوٹشہ زیندے و ہیشیں نے

پہ مئے گوہاراں سرینغے لوٹٹے سہایے بزینے

(بل) زمانہ ءِ لواریشاں مخ انت سرڈور

مہ پیلوش ایٹ گلاں، پلاں

پہ مئے ماتاں!

(کہ) نوراش روخ سر بیانت

نہ ہر و موتکاں نندانٹ

یلیں اوڑ بنگلیں چوٹانی

پہ مئے قوم ءِ غریبیں بزگیں محرومیں ونڑ جاران

ہمیشاں زیندغیں چرے بیارے

زیندغ ءِ موتا شہ رکیںے

پہ مئے چکاں

(کہ) دستانی قلم کاغذ

مہ ٹاھنت تیغ، دفتر گرنگی، ڈکھ ءِ عداوانی

پہ مئے پلیں وطن ءِ بڑزغاں جیذاں

شلوخیں مہر ءِ جی جانے

وہشیں میٹھاں، جو آں

کشاراں، موسماں، مرگاں زباد مالیں بہارانی

وٹی سر کولہراں بستے

ماںھیڑتیں بارغیں کشکاں، مڑاھداریء سگانی

میاریغوں میاریغوں

نمیرانیں مزیں شاعر

(کہ) مادانی نویغوں پوہ

گوش آنت تو لوٹھے پاکیس وطن ء ”وت و ہاژائی“

بلوچاں پہ گھیں روشے

غریباں پہ شرفے عزتی زیندے

گہاراں پہ مراذے

بل مہ بنت بہائی نہادیاں

باریں کئے پادکنت

جاہے چمانی انرزی شتورثخ انت
 ہندے لالیس مراذانی پل رستخ انت
 وھش زبادیس گواثانی دانی خمار
 سالاں رول ایت منء
 سالاں بے ہال کنت
 زیندء بے باوریں جزغاں منزلاں جوعاں
 گندیے چوں رول اثوں
 نیلیں سوریں زراں
 مرشی سوھونوؤں
 ماہماں بوذناں
 اوذء مہرء سخی ایس درشکانی لانب
 مئے سراشنگ اثاں
 فی مایادانی تاخاں گوں چماں چوں

یا سخاں ایرڈوئل

سنگاں منوکنوں

گنگیس داراں درشکاں گوں بانکرکنوں

چپس بھتھانی کندھانی پاذاں کفوں

جاہے ڈسے دینت

گاریں آواریں دل

وخت ۽ دنزاں مٹراں

چون کشہ؟ پورا شہ

تاں درشک ۽ بنا

چونیں سنگ ۽ گرا

چونیں بھتھ پزا

مے وفاق ۽ سخن

قول، وعدہ، قسم

لال انزسانی مے

گودوہاوی شف ۽

مرشی بے باورانت

بے اثر انت چکے؟
 مئے گناہ انت ہمے
 بریں موئے دے
 ہونیں انڑساں شل ایت
 پھتر اں ہر کسی
 لنگھری تنسوی
 پڑدري، سرڈدري
 بڑگی، بے دري
 راج ۽ گندغ نوايٹ
 ظلم ۽ جوریں شفاں
 دل شی چپی کشیں
 ز مغیں ماٹھاں
 روخ پیشیں نواں
 نوخ پیشیں نواں
 زبید اریں وطن

مئے ماہءِ کلکشاں

بل گرانین ہو ر

ایکوزوری نہ بیت

دھیروے، سنگتے

تہد لیں امسرے

باوری کو فگ یے

سانو نثری جنیہر یے

نوذ بندیں جڑ یے

پیشیں ہم گام مئے

باریں کئے واہگانی شریدار بیت

کئی دل یے دور کنت

بارغیں ہیڑتیں زیندءِ کشکاں، رہاں

تہار ماہیں شفاں

ماہءِ استارباں

نور چمانی کئی

مہر رکانی کئی

زیندے رنداں جنانا نواں گار بوں
 سوزے زلفاں گوفانا نواں وہاشفوں
 وختا کانی لڑو خیں تراپارت انت
 گنواں ہشک بیت مہرے پلین کشار
 ظالم یے کوہ دل یے زوم زلیں بہار
 باریں کئے یاد کنت کئے شמוש ایت مار

ہمے مئے عشقِ عوہشیں بہر انت

آں ڈکھ کہ مرثی

مئے راہِ غراہ بندِ عَزیندِ موتِ عِ سوبِ ٹھغ انت

مئے عشقِ عَمہرِ عوہشیں بہر انت

اے دَوْرِ نوخیں مئے نوخیں زیندِ دراہیں زانتاشہ بہر وندانت

مراذِ نیکیں

وہاؤ لالیں

گنوخیں زردِ عثمانی سیماشلوخیں وہشیں گناہِ عِنیت

دعاِ لوزانی پیشِ عَشَدِ اں

یقینِ عَشکِ عِنفیسیں کشکانی ہرولِ عَشہ

ولدِ عِ پوہ انت

اے دورِ مرڈمِ نفعِ عَسودِ دراہیں زانتاشہ بہر وندانت

وتی شہاں شہ نہیل عاجز

سوالِ پنڈغ

گر یوں دستانی ہیل وندی

شند عذاوانی بھوگ ویل ء

کئیآ کل نہیں، کئیآ سمانیں

(کہ) لنگھڑین ء نہ دیم زیبا

نہ دست سُنہڑا

نہ ٹوک وش انت

نہ انڑس گرم انت، نہ ہون سہر انت

ماگر دیں چمانی گونڈ لیس تیر

جدائی انڑساں گوں آف دا تو

چڑویہ لوزے نویس گاہ قلم کتخ انت

گہنیں نمیرا نیں ”بانگھ“ سہریں

تئی بام ناما

صدانی مرشی نذر کتخ انت

کذیں تو کائے تئی انتظار انت

بلاہ زریں گنویں چماں

شلو خیس دستاں

تہار ماہیں شفقانی گنگلیں کرستیں پھرائی ساءِ شیرا

ہزار رنگیں گماں

تلفشا نادل سرانیشاں ایرگیر اُنت

گلیں وفاءِ درشک و لانبانی تاخ تاخ

شہ ہون ٹپ ایت

دروہ و لوتیں و لے وطن گواتاں آفاں پڑی ایت

جہانا شہ اعتبارانی لوغ لڈا ایت

ہمے مے ڈکھ انت

اے دور نوخیں وتی نفع نسخ و پاہودار و

ہزار گنجیں مراداں توس ایت

ہزار گنجیں مراد پاہوسرا مے عشق ایت

(نی پاہو عشق و ہشیں بہر ایت)

مے سکھ نفع نسخ و کچ و کیلانی دز گرغ ایت

میار و جی جیانی و ذچنغ ایت

ہمے مئے وختِ گرانیں زانتِ انت

ہمے میارانت

ہمیش سوگند

ہمے مئے سستی ہمے مئے پنوں ہمیش ماہ گنج

ماوخت پنوں ماوخت مستِ ماوخت حمل

ماآ زمان دیمابال گر دیں مانو خیں انسان

ماکوہ سراں جب غے گیڈاں سہڑ و خیں کہنیں انسان

ہمے مئے ڈکھانت

ہمے مئے عشقِ انت

ہمے مئے عشقِ و ہشتیں بہرانت

شششغ

بادشاہ رب ۽ ماخ توں چھانی شری
بُڑز کاں عیناں یار کاں ناوساں رھی
وساں گڑدوں ہیل بی مونجھانی شلی
بے وفا بیغاں کئے وتی یاراں پھری
مونجھ مئے ہمسر مونجھ مئے زیند ۽ سنگتی
مونجھ مئے چھلو مونجھ مئے دست ۽ مندری
مونجھ مئے چیتر مونجھ مئے زلیں ساونڑی
مونجھ مئے ٹیکاں مونجھ مئے دھیر و تہدی
زہرنیں وختاں دامن ۽ خلقاں جھنڑی
تفتغیں وختاں گھور کاں بشامی جھڑی
ایکوا نیل ایت نہ گرے ایکو سرگری
نے من ۽ شوش ایت نے من ۽ بُری دورھی
وختغیں وھاو ۽ کئے من ۽ ٹوہی نیں شفی
دلغ بی ویلاں ھے ترا براں ایکھوی

سنگتی گوں کن ہر گرے ٹلہی تئی گنڑی
 بانڈواں یار ء یا ہما دیریں الکھی
 سنتاں پولی جزغاں گٹاں کولہری
 پہ وطن ناما بستغات قولان چاکری
 یاسراں گالوں یا حصار ظلمانی پرشی
 ظلم چے پولی برکشی موڑیں زندگی
 یا ہما زیلاں بستغیں کسے حاکی
 پہ گہیں ہیلے لحظہ، ماہ، سالان گوازینی
 گنواں روشے صوربے انصاف ء شلی
 مہر در بسکاں اڑاں دستانی کڑی
 یا ہما کوٹاں شنگ کلک زلفاں لنگھدی
 ڈینڈ بی نند ایت مرض بی جانا جیوری
 یاروے گندے کس ء ارماناں ششی
 چک بی یک ءے بزرگ ءے یے دارومری
 مونجھ باں یار ء مونجھ باں ڈھی ء یہ شہاں
 ترونگی شافاں پھالوی پیلو شاں من ء

نا تمام

جار

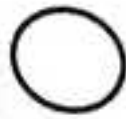
دوذا ٹیڑاں ژلینگ ایت مئے ڈیہی توار
 ماذناں تاشن انت دل رشوخیں سوار
 دھیرواں داٹ گہیں ناڑی ء دست دار
 نیشفاں بُر ز بنت عاشقانی ازار
 مکیں وطن کس نہ باڑتئی وطن کس نہ باڑ مئے وطن کس نہ باڑ
 دوذا اوڑ بنگ کوہانی و ہاڑہ ان انت
 مات و ہشیں دلے چکاں لولی دینت
 لال جیغاں مہراذیے پہ دوشاں جن انت
 پہ ہیل وندیں تلے کسے چیٹ ایت وثار
 مکیں وطن کس نہ باڑتئی وطن کس نہ باڑ مئے وطن کس نہ باڑ
 دوذا سیراں دھریسانی پڑ گرم بیت

وہش گوشیں لوڑیانی سرینداشل ایت

جیذاں مستیں شوانکھانی کوہار بیت

شوقاں سوہاں دات نرم گوشیں بہار

میں وطن کس نہ باڑتئی وطن کس نہ باڑمئے وطن کس نہ باڑ

تو منی ماہنوشپ گریں من تی ٹلھو آں
ڈیہہ تر ازان ایت گو منی و ہشیں زیر اں

عشق نیں بازارے مہرنہ در پاں کیل بیت
تو وتی روحا من وتی زڑدا منصفان

چوں موی روشے دروشم ۽ چمگ ہُشک بنت
من ترا پولان چیترے نرمیں شنزگاں

موسم انت مرشی یارتئی بر شکندے زہیر
چیلکاں درنزیں یہ برے گوا جن ساونٹراں

من ء یقین انت ضرور آس ایت

چھوں روش بانگہاں شہ جہل ٹک دات

من ء یقین انت ضرور آس ایت

من نہ ماناں اے وخت مان ایت

گواہ وخت انت ضرور آس ایت

گہیں مزن نامیں بام سُہریں

مدام و ہشی ء کندغی نیل

مراذ کرنانی زارہانی

مدام سکھانی مانزغ ء ہیل

بل اژماش توآں ذات لوٹ ایت

ذات مہرانی ذات لوٹ ایت

وہشیں مجلس ء کندغانی

جذائی انزسانی ذات لوٹ ایت

درد

دردِ قرنائی سیادی دردِ دورانی لڑی

دردِ زیندہا غمی

دردِ دکائی دوا

دردِ موبخانی علاج

دردِ ثپانی ملم

دردِ زردانی امان

دردِ دوہشیں زیمیرے دردِ نر میں شاعری

دردِ گر جا پادری

دردِ مندر دیوداسی

دردِ بکھشو

دردِ خانقاہِ غمیت

دژ و دید ء دژ د گیتا دژ د انجیل ء قرآن

دژ و پیغمبر ، ولی ء اولیا

دژ و تکتسی ء کبیر ء نانک انت

دژ و اجمیری ء داتا گنج بخش

دژ و حافظ دژ و سعدی ، غالب انت

دژ و فاضل دژ و دُریس دُرک انت

دژ و المستی مریزاں بیورگ

دژ و مستین توکلی ء رحمتی

دژ و گفتانی علیہاں رحمان

دژ و خوشحال ء فرید

دژ و وارث دژ و پلہ دژ و سندھڑی ء لطیف

دژ و گل خان ء ایاز

دژ و فیض ء زمین شعرانی ترمپ

دژ و مے ڈیہہ ء زباد

دژ و کورانی لڑغ وء

دژ و ساڑتیں کمانی آف

درد بیہود درد جھنڈی درد ہک بہی ۽ پواد

درد چلتن درد بولان درد

گنجیں جیونی

درد آں ہون انت

(کہ) رتکہ کوہ سراں

درد بے مٹیں شہیدانی ہماں ہون ۽ گزا

درد مے جہذ ۽ نیمرانیں تران

درد انسان ۽ گہیں زیند ۽ مراذ

درد افریقہ فلسطین ۽ حسابہ ^{مستنداً}

درد مظلومیں جہان ۽ دانہہ پرات

درد بیرانی حساب

درد نریں ماہکانی ڈیہی ۽ وحشیں توار

درد پیش بامسار

ساڑتیں سابت بیڑ ۽ ساونٹری نوذ ۽ شلغ

دیر بوزیں کوہ سرء ے ہیل وندی

جام ڈرک - شے مرید - رحم علی مری - کوہ سلیمان ۽ مزن نامیں شاعر علی محمد چگھا - کوہ
سلیمان ۽ بازو وحشیں شاعر خوشحال خان خٹک - سراہنگی ۽ باز مزن نامیں شاعر پنجابی ۽ صوفی
شاعر انت - در شے کوہ سلیمان ۽ پواد انت

دل جغ

دژد ناکامیں دے ء سرگرغ

دژد زیند ء بے سمائی

بیگھ بانگھ ء ویل بھوگ

دژد جھیر و دل گرانی پروٹاں بے باوری

دژمنائی واجھ

دزانی دھریس ء شاذھی

دژد دیر گندیں اصیل ء تلوسخ

دژداوڑ بنگلیں، نہ گندوخیں مڑانی جار، ڈاھ

دژد ماٹانی دعا

دژد چکانی شہ دیر ا شانڈ باند

دژد پیرین ء شہ دیرائی گزرغ

دژد مللا، میر ء سردار ء تلیائی ملغ

دژد ناوسیں غریب ء سمبرغ

دژد نوخیں زیند آشوب ء توار

ہر شے شمش ایت تی برے

یادانی کئی کل نہیں ترمپ
 چوں نرم نرمیں سازے ء
 مرشی مئے دلبنداں شل انت
 تنیغیں تانہہ آفیں دلے
 و ہشیں گمانی جیورانٹ
 اونڑ کیس تی مو. نچھانی رغام
 ہیٹرتیں دروشم بارغیں
 بالاذلائیں
 شنزغ انت
 دلڑی گنوجیں تلوس ایت
 دارایت گٹیں کولہرے
 ہر شے شمش ایت تی برے

راجِ غلامی لنگھری

رھکِ عذائیں زندگی

خواری کشانی بے وسی

ماتِ گہارِ سڑوری

چکانی محتاژیں دلیل

انٹرسانی جنیہارغ سبیل

بریں رواجانی وکیل

چاری ماں مہرانی سرے

ہر شے شمش ایت تی برے

زاناں تو ہستے زندگی

وشحالِ غوش نامی منی

شالا تراچی موا

راجِ غمائی چے غم انت

تو لڈغے ڈیہہ لڈغ انت

تو کندغے سل کھنڈغ انت

تئی دید ہر ڈکھ ء علاج
کافی تئی مہر ء انقلاب
باریں جزایا سنگت انت
پر مادوئیں زیند ء مراذ
پر مادوئیں انت زندگی۔

پرتو مناں پر ماہا تو آچشئے

کس نیست انت تو ہم نئے

چونین سیاہیں ساعتے

من ایکھواں تو ایکھوئے

چوں کہ یہ دیریں آپشے

تہنا بل ایت

رائی روخ آسرا

نہ دیر نہ نزنخ بیت

زیندءِ ہمے کل حاصل انت

(ارمان یک پیلونہ ویٹ)

گریوئے چکے موبنجا موئی

پرتو مناں پر ماہا تو آچشئے

من ء مئی ناما

گوں پھج پیارات

اغہ مئی یک یے جذا میں جندے

جذا میں زیندے ء جذا مرادانت

من ء مئی ناما گوں پھج پیارات

درد یک انت تہ سنگتی بوں

اغہ جذا انت

من ء مئی ناما گوں یلہ دیشے

مسلم باغ

۱۹۷۷ء

گواشیننی

گواشیننی یہ لوزے انت

بلے جورء بذیں لوزے

وہارء زاری ء شہ زہر تریں لوزے

بے نام ء ننگی ء شہ ہم بذیں لوزے

خواری نیز گاری وہش ترین لوزانت

صبر ہم وہش تریں لوزے

بلے بیلاں

گواشیننی بذیں لوزے

بیائے درکنوں اے دژمن ء جورء وطن ء شہ

کتاواں آس دیما دؤں

اے لوزء شیر دؤں معصوماں، چکاں شہ

وِیٲٲی وَجہ رَک

گندوں

مالم گندوں ے

روشے

کہ ہما نہی وعدہ انت

شماں بنداتا

ہے فرمان انت

اے ٹیڑ گرانیں ظلمانی

روں پڑز پہوئی بال گران

مے گوزورانی پا ذبنا

شہ تر ساپڑیں ڈیہہ لرزایت

زوراخانی سرچکا

کڑ کوخیں بلوخیں نفت کفایت

وخت یے کہ خدائی پاکیں ڈیہہ

شہ بُتاں پاک کنڑہ بیت

مئے ونڑ جاریں محرومانی

یہ شرفِ عزیندے دست کف ایت

اے پاغ، طرہ اے تخت بلا

کل حاخانی سرا جہل کف انت

یہ نام خدائی روسر کیٹ

آں ہر کھے دیر انت نزنخ انت

آں سہراہست انت اوڈھردہ

آں تو دہ ہستئے آں من دہ ہستاں

انا الحق ءِ ٹونک تو اررُذ ایت

آں تو دہ ہستئے آں من دہ ہستاں۔

مئے انٹرس نمیران انت

نئے استاری ہیلے
 نئے ماہے امبازایت
 مئے ڈیھ یراہ کشکاں
 مخسوم وتی مئے تی
 کوہانی رھے جزئے
 کورانی دلے جزئے
 مئے جھدء گہیں نشکء
 ہررند نمیران انت
 مہرانی بیازلفاں
 قہرانی سراسنکلیں
 جورانی ابدمانیں

تہلی دہ نیمران انت

مے عشق سلامت بات دردانی دوا درمان

اوتاک نہیلانی

مستاگ مراذانی

تئی سوز نیمران انت

مے ساز نیمران انت

اے باغ سلامت بات سُہر یں گل لالانی

رندے یلیں اوبادگ

ورنا پدی وزان انت

مے انڑس نیمران انت

مے ہون نیمران انت

مستی دل منی مُسافر

معین دل منی مسافر
 زور اور حکم انت
 من تو وطناً بلوں
 دیریں زراں روں ٹلہوں
 داروں پر ات دانہاں
 ہر وسم یے دوار یے
 رندے پڈے ء سربوں
 یارے وکیل یے کس یے
 رائی روخیں جا ہے
 داتیں وطن ء ڈس یے
 ناسو ہو ہیں دواراں

مارروش شف کنغی

ونختے ما اید نندوں

ونختے ما او ذ نندوں

شارچے گوشاں کہ چوں انت

دردانی شف عذا وانت

پر ماہمے دہ لکھات

ار لیکھوے شتیں نوں

مار موت ہم و ہش ات

یہ باروے مُرڈ تھیں نوں

بندی خانہ

اے بھت مز نہیں سیاھیں بڑزیں

”منی“، ”تی“، ”ئی“

گنہگاریں

دو حرف نشک انت

دو حرف بشک انت

ڈیرہ غازی خان

1978ء

تو ایکوا لیلے نئے

سنگت منی!

گیمرتگیں چیا تراناں کینغے

رکاں بیاردے چکغے

مہرے منے دستے شہار

چماں وتی گل گل مہ خور

موجھیاں پچھے لائے دلا

بے باوریں روش وشفے

سنگت منی!

گیمرتگیں چیا تراناں کتغے

انڑساں ماں چماں بیڑدار

لنٹاں پہ نہر میں مسلگے

نوخیں رواں دے زیرے

وختے سروزیں ہیل ساز

تی ہنی گلیں مڑوانغ ء

سنگت منی!

گیمرتگیں چی ء تراناں کنتغ ء

دستان تھر جن ہنیاں

چماں سریمگ کن بیا

زلفاں لڑی گیوار کن

کس نہیں وتی زڑداسوا

سنگت ملور ء رنجگئے

سنگت منی!

گیمرتگیں چی ء تراناں کنتغ ء

کے شواذ ء سر ڈر انت

کسی گراشف شام نہ انت

جان ء ستر ء پوشغا

کے پہ ڈیہاں رُ لغ انت

بچکند گے

بیزگ (پہرگ)

بیزدار (بشل مردہ)

دنیا درائیں پھلنگ انت

توا یکوا بزگ نئے

سنگت منی!

گیمرتگیس چیء تراناں کتتغئے

مہرء گنوخیں لکھ ہزار

ڈیہا گر لیغ انت رُ لغ انت

جوگی شلوخیں رولی انت

من ایکوا بجانیاں

توا یکوا لیلئے نئے

سنگت منی!

گیمرتگیس چیء تراناں کتتغئے

غمِ مَخْنِ غمِ مَخْنِ

دڑ دساھی کن انت

غمِ مَخْنِ غمِ مَخْنِ

یار بھانرو کن انت دل دہ رو انسرایت

غمِ مَخْنِ غمِ مَخْنِ

ہاز غیس ٹپ دل ۽ روش یے ۽ پوشنڈایت

غمِ مَخْنِ غمِ مَخْنِ

پٹی سیاہیں رغام، شف گزی کھوشنتیت

غمِ مَخْنِ غمِ مَخْنِ

نوبی موسم بلے

غمِ مَخْنِ غمِ مَخْنِ

اومان

(ترجمہ)

من ۽ یقیں نہ انت کہ معجزہ بنت

بلے اے دلڑی

گنوخ لوٹھ ایت

شہ گنجیں گیزیغا

موت رو شے

فناء راہاں مئے سنگتی بیت

درغاں ڈولے اے موہ ریش

من واز گڑدے کشیں

شتیناں

وتی شلی ۽ گوانکھ داتیں

مسی لال باڑابی، ہمسرے ۽

تہ بانندی ننداں

تئی دردقانی

مویش

ڈھا کاں ولاں مدامی نایشیں بیرانیں مزلانی

آرام۔ واز گڑد۔ واترنگ۔ نوک

حمید جانِ عنذر

من روشے نواں گڈ ترا حال بیت

لال دستاں ملے

ہونیں اڑساں شلے۔

گوانجنے۔

بل من دیریں مسافرہماں منزلے۔

شوڈ گڑدغ نواہٹ۔

من انڑسانی سوریں زرے جھاگٹھ۔

دیریں گوانکھ پڈا۔

لوغ اشتوں وتی ولس اشتوں وتی۔

لالاتی خاطر۔

جان پیلووشتہ موسمے ساہیاں۔

ترونگلاں شافٹہ یار برہید ہاں۔

۔ فیض و شعرانت۔۔ خواہش۔۔ کشکاں

تانہاں داشتہ سولیا نی سراں۔

گوشٹوں ہچی مو اتئی غماں وزتاں۔

ہے دڑو روشے رو درماں ٹہہ ایٹ۔

زہر و شان بیٹ زہر و شاں بیٹ

روشے روزانگے

کے دیوانگے۔

مئے نرے زیل داٹ۔

تی برے سمبر ایٹ یاٹ گیری شوانک۔

دڑدڑ کھنگ

سوزے و شیں تہاں۔

ساڑتیں کوہ سراں۔

ناتما میں اُمیتِ گہیں منزلاں۔

” کہنی تھی مہرؔ انقلاب
با ریں جتایا سنگتاں
پر مادوئیں انت زندگی
پر مادوئیں زندہ مراد،“

اللہ بشک بزدار کہ مئے عہدہ مستر میں شاعر ایں
یکے گوشت کہ آئی ء شعرانی زیر ء سحر وانوک
ء دلگوش ء چہ معنہ گسر کنت - منی دل ء اللہ بشک
بزدار بلوچی ء اولی شاعر انت کہ وانوک بیدہ
آئی ء شعرانی فہمگ ء چراہانی زیر ء وشی یے
ماریت - من انچو اشکگ کہ جیمس جوئس ء
شاعری مس روا یرشت ء پڑے صفت ء نامدار
انت -

غنی پہوآل

بلوچی اکیڈمی کوئٹہ